

Nguyễn Đỗ

Căn Nhà Trong Hồn

Thế là thu đã tàn. Những chiếc lá cuối cùng cũng đã bị mưa gió cuốn đi đêm qua. Trận gió bất chợt đưa mưa về thật mạnh và lạnh. Cả chiếc thùng rác bằng sắt khá nặng đứng cạnh phía sau nhà cũng bị gió thổi ra đường lăn vang roang roảng. Đám lá dầy nằm dưới mấy cây phong như những tấm thảm thêu thùa đầy màu sắc từ Chủ nhật rồi đã bay biến đi hết trả lại màu xanh cho cỏ. Trời như thế là thương mình! Tôi nhủ thầm. Mỗi thứ bảy tôi phải bỏ ra cả tiếng để quét lá. Những năm trước, còn rảnh rỗi thì tôi đem lá vào sau vườn chắt đóng để làm phân xanh trồng hoa, trồng rau. Năm nay, bận rộn quá nên cứ quét ra đường để sáng thứ hai mỗi tuần xe hút lá thành phố đưa đi làm phân bồi ở một thung lũng nằm phía Tây Nam thành phố. Lá, cành xay chắt thành đồi, thành núi con. Phản ứng hoá học tạo hơi ẩm ẩm i có thể làm chỗ tạm trú cho điều thú qua mùa đông lạnh lẽo, giá băng.

Mùa đông năm rồi tôi ghé qua thung lũng đó xem thử. Những con ngỗng trốn tuyết từ Canada không hiểu vì sao không tiếp tục hành trình về phương Nam tìm miền đất ấm mà dừng lại tạm trú nơi này. Đến đầu mùa xuân, tôi trở lại, trèo sườn núi lá quan sát viết bản báo cáo cho lớp học. Tôi gặp những ba bốn ổ trứng, ổ nào cũng mười mấy cái trứng ngỗng to bằng bốn năm quả trứng gà. Chẳng bao lâu thì trứng nở, mấy bầy ngỗng con bơi theo các ngỗng trên mặt hồ nước xanh gần đó trông rất ngộ nghĩnh. Giữa mùa hạ thì bầy ngỗng bay về Canada cho tới khi trời bắt đầu trở lạnh thì chúng lại bay về theo đường bay cũ về đây một ít lâu rồi lại tiếp tục xuôi Nam, một số thì vì lý do nào đó tạm trú ngay vùng thung lũng.

Thành phố Bloomington được cái có nhiều hồ, thiên nhiên cũng có mà nhân tạo cũng nhiều, tạo điều kiện cho ngư điều phát triển vừa

đẹp mắt vừa cung cấp những món ăn đa dạng cho các nhà hàng Tàu và các anh chị thích nhậu mỗi dịp lễ hay cuối tuần.

Tôi yêu mùa thu vì những vần thơ câu văn gợi cảm tự ngàn xưa. Tôi yêu mùa thu vì những màu sắc rực rỡ mỗi lúc thu về. Lá phong thay đổi nhiều màu sắc nhất vì có nhiều loại phong, không có cây phong, nét đẹp mùa thu sẽ giảm đi rất nhiều. Nhà tôi có ba loại phong khác nhau nên mùa thu thật gần gũi. Ngồi bên cửa sổ hay trước hiên nhà nhìn sắc thu trên những cây phong hay trên đám cỏ ai mà không thấy tình thu vào trong hồn mình?

Căn nhà gia đình tôi ở cả bốn mùa đều thơ mộng ! Mùa xuân vào cuối tháng Ba, có cây hồng đào nở hoa rực rỡ ngay trước cạnh nhà. Mùa hạ, những cụm hoa mẫu đơn trong vườn nở hoa màu trắng, màu hồng nhạt, hay màu hồng nhưng tím thẫm. Mùa thu có những cây phong lá vàng đỏ tím rụng đầy sân. Và mùa đông, hai hàng tùng, thông trồng để chắn gió hướng bắc và hướng tây bên cạnh và sau nhà giữ lại màu xanh duy nhất suốt mùa đông, như là linh hồn và sự sống của căn nhà.

Bố tôi thường nói: " Đi hay ở nơi nào, hãy xem nơi đó là nhà, là quê hương của mình!". Tôi biết căn nhà nơi chúng tôi hiện sống đâu không bao giờ thật sự là nơi chôn nhau cắt rốn của chúng tôi, nhưng có thể xem là nhà, là quê hương của chúng tôi với những vui buồn lẫn lộn qua bốn mùa năm tháng. Mai sau, dù có rời bỏ nơi này, chắc chắn ngôi nhà này sẽ mãi mãi tồn tại trong hồn chúng tôi.

Nguyễn Đỗ

November 12, 2003